

Bemærkninger ved. Den ærede Ordfører meente nemlig, at det var aldeles ufornuøent at træffe en saadan Foranstaltning; man kunde trygt, og man burde helst overlade til Forslagsstilleren selv at træffe de fornødne Foranstaltninger, for at Forsamlingens Medlemmer kunne blive satte istand til at blive bekendte med Lovforslaget, og i alt Fald stod det i Forslagsstillerens Magt at foranstalte sit Forslag trykt. Den ærede Ordfører bemærkede derhos, at naar et Lovforslag foreløbigt anmeldtes af den ærede Formand, vilde denne ofte træffe Foranstaltning til, at Lovforslaget blev henlagt paa Forsamlingens Bord, og der stod det jo ethvert af Forsamlingens Medlemmer frit for at gjøre Beskjendtskab med det. Disse Bemærkninger forekomme mig nu ingenlunde at være afgjørende. Forsaavidt man giver Anviisning paa, hvad Forslagsstilleren burde foranstalte, saa mener jeg, at det ikke er i sin Orden her at give en saadan Anviisning; det er Forsamlingen, som skal træffe den fornødne Foranstaltning eller, ifølge Regulativet, de fornødne Forholdsregler i dette Diemed; thi Lovforslaget er fra det Dieblit af, at det er kommet til Forsamlingen, dens, Forsamlingens, Giendom; og at ville paabyrde Forslagsstilleren Erykningsomkostningerne vil jeg heller ikke finde at være i i sin Orden. Forsaavidt man har talt om, at Forslaget kunde henlægges paa Forsamlingens Bord, saa tilstaaer jeg, at denne Henlæggelse paa Forsamlingens Bord ikke for mig har stort at betyde; dette er, aldeles i sin Orden ved Gjenstande, som maage antages at kunne interessere Forsamlingens Medlemmer — der er ogsaa i § 27 i Udkastet til Regulativet, med Hensyn til Adresser, en noget lignende Bestemmelse, som ogsaa med Hensyn til Paragraphens øvrige Indhold er nødvendig, men med Hensyn til Lovforslag behøves den ikke, og jeg har derfor troet det hensigtsmæssigt at stille mit Forslag, ligesom jeg paa den anden Side ikke finder, at dets Antagelse kan have nogen sær Betænknelighed. Jeg har senere confereret med adskillige af de Medlemmer af Forsamlingen, til hvilke jeg troer, nærmest at kunne slutte mig, men jeg har imidlertid erfaret, at endog blandt disse Medlem-

mer de omhandlede Vædringsforslag have fundet mindre Anklang, end jeg havde troet; ikke at man jo har været tilbøielig til at erkjende det i flere Retninger Hensigtsmæssige, tildeels meget Hensigtsmæssige deri, men fordi man nærmest har meent, at det dog ikke kunde anses aldeles fornuøent, og at man i det mindste for det første kunde behjælpe sig med Udvalgets Udkast, og at der neppe heller var stor Sandsynlighed for, at noget særdeles betydeligt Antal af private Lovforslag vilde indkomme. Under disse Omstændigheder, og da jeg dertil har erfaret, at Comiteen slet ikke har villet tage sig af disse Vædringsforslag, have de vistnok kun liden Udset for sig til at gaae igjennem, men jeg tilstaaer, at jeg nærmest med Hensyn til den Maade, hvorpaa mine Bemærkninger i det forrige Møde bleve imødegaaede, ikke har kunnet bestemme mig til at lade disse Vædringsforslag falde; de have paa Grund af tilfældige Omstændigheder haft særdeles Bænskelighed for mig, og jeg maa derfor begjere Afstemning, selv om det skulde vise sig, at det Medlem, som understøttede Vædringsforslaget, og jeg skulde komme til at staae ene.

Ordføreren: I Anledning af det Foredrag, som den ærede Rigsdagsmand nys holdt, skal jeg, idet jeg forøvrigt henholder mig til hvad jeg tidligere yttrede, blot føie den lille Bemærkning, at den Fremgangsmaade, som Udvalget her har foreslaaet med Hensyn til private Lovforslag er i og for sig ganske den samme, som tidligere gjaldt i Provindsstænderne med Hensyn til Forslag i Almindelighed efter den for disse i Frdn. af 15de Mai 1834 foreskrevne Forretningsorden; naturligviis ere her særegne Bestemmelser foreslaaede i Anledning af Grundlovens Regel om de 3 Behandlinger, men den første Bestemmelse om Forslagets Fremme, den blev tagen i Provindsstænderne aldeles paa samme Maade; hvorpaa vi have foreslaaet, at den nu skal tages. Man kjendte heller ikke der, med Hensyn til Forslag, som Medlemmer indgave, noget saadant Udvalg, som blev skudt ind mellem Forslaget og Forslagets Foretagelse i Forsamlingen; ogsaa der antog man, at det maatte være Proponentens Sag at bringe sit Forslag frem paa en saadan Maade, at han